

Sygn. akt VIII U 524/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy K. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 lutego 2015 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu K. O. prawo do emerytury począwszy od (...) roku,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Joanna Smycz

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 5.08.2015 r. w sprawie VIII U 524/15

w zakresie znaczników czasowych 00:38:17 - 00:47:54.

	x_ (...)_VIII_U_524_15_48_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4
--	---

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.000]

...wyroku. Uzasadnienie.

Decyzją z dnia 3 lutego 2015 roku (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu K. O. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o artykuł 184,

w związku z artykułem 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, w związku z tym, iż nie udowodnił on piętnastoletniego okresu zatrudnienia

w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, bowiem ZUS nie zaliczył mu pracy od 6 lutego 1978 roku do 31 stycznia 1990 roku w Zespole (...) w Z. na stanowisku palacza, gdyż nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych przez okres ponad piętnastu lat, tym samym spełnił warunki do przyznania mu prawa do emerytury. Uzasadnił to tym, że pracując, jako palacz kotłowy w M., w (...), świadczył taką samą pracę, jak w zak. Zespole (...) w Z., czyli pracę palacza kotłowego, określoną w dziale XIV punkt 1 wykazu A, co potwierdzą świadkowie o przesłuchaniu, których wnosił i tym samym spełniła warunki do przyznania mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł,

że do okresu pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres pracy

w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 11 sierpnia 1973 roku do 31 stycznia 1978 roku, co daje łącznie 13 lat,

2 miesiące i 1 dzień pracy w warunkach szczególnych. Natomiast nie zaliczył odwołującemu okresu zatrudnienia od 6 lutego 1978 roku do 31 stycznia 1990 roku

w Zespole (...) w Z. na stanowisku palacza, gdyż nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony K. O. urodzony (...), w dniu 14 stycznia 2015 roku złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony 60 lat skończył w dniu (...) roku i na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym

w wymiarze ponad 25, w wymiarze ponad 25 lat z tym, że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 13 lat, 2 miesiące i 1 dzień okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A, jak wyżej. Nie jest członkiem OFE. Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 3 lutego 2015 roku. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych pracy wykonywanej

w okresie od 6 lutego 1978 roku do 31 stycznia 1990 roku w Zespole (...) w Z. na stanowisku palacza, gdyż ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W toku procesu sąd ustalił, iż ubezpieczony od 6 lutego 1978 roku był zatrudniony w Kombinacie Budowlanym w G.

w Zakładzie Produkcji (...) w Z. w M., w kotłowni, jako nawęglacz. Od 17 sierpnia 1982 roku został przeniesiony do Zespołu (...), (...) w Z.-M., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze, jako palacz kotłowy, aż do 31 stycznia 1990 roku, z przerwą od 9 maja

1988 roku do 9 maja 1989 roku, kiedy to korzystał w urlopu bezpłatnego. W skład zespołu wchodziły: 3 budynki hotelowe, stołówka i szkoła budowlana. Kotłownia, w której pracował ubezpieczony, była nieautomatyzowana, parowa, czynna przez cały rok, gdyż potrzebna była dla, dla doprowadzania ciepłej wody do budynków i ogrzewania w okresie zimowym. Do zakresu obowiązków odwołującego, jako palacza należało ładowanie węgla, podtrzymywanie temperatury, wywożenie żużlu i wszelkie prace związane z pracą przy kotle. Stale pracował przy kotle parowym w szkodliwych warunkach przy zapyleniu

i wydzielaniu dwutlenku węgla. Ubezpieczony dostawał, dostawał do wynagrodzenia do pracę za, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. Razem z nim, przez cały

ten okres pracował, jako elektryk R. S. i od listopada 1986 roku do czerwca 1988 roku, jako pracownik umysłowy J. N.. W całym tym okresie pracy

w Zespole (...) z przerwą od 9 maja 1988 roku do 9 maja 1989 roku na czas urlopu bezpłatnego, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę palacza w kotłowni. Powyższe okoliczności sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków R. S. i J. N., zeznań odwołującego, a także w oparciu o akta osobowe ubezpieczonego. Zgromadzona

w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornych okresach.

Nadto zeznania świadków korelują z zeznaniami odwołującego i zapisami w jego dokumentacji osobowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie artykułu 184 ustęp 1, w związku z artykułem 32 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS i paragrafu 3 i 4 ustęp 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. W oparciu o cytowane przepisy mężczyźnie przysługuje prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o których mowa w wykazie A do dnia tysiąc dziewięć, do dnia 31 grudnia 1998 roku i nie jest członkiem OFE.

Okolicznością sporną w przedmiotowej sprawie było posiadanie przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 roku wymaganego piętnastoletniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie zaliczył do takiej pracy żadnego, bowiem organ rentowy nie zaliczył do tej pracy kwestionowanego, kwestionowanej pracy przez odwołującego w Zespole (...) w Z., w Z.-M..

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd uznał, że ubezpieczony będąc zatrudniony w okresie od 17 sierpnia 1982 roku do 31 stycznia 1990 roku z przerwą od 9 maja 1988 roku do 9 maja 1989 roku w Zespole (...) w Z.-M. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach, pracę w warunkach szczególnych w charakterze palacza. I tutaj, praca ta, która była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy została zaliczona

do pracy niezauto, niezautomatyzowanej palaczy i rusztowych kotłów parowych, czyli wymienionej w wykazie A, dziale XIV pozycji 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu spornych okresów pracy, argumentując to brakiem świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl ugruntowanego już stanowiska judykatury i doktryny, Sądy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w sprawach, w sprawach z prawem w trybie odrębnym, określonym w Kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed, przed organami rentowymi. Patrz wyrok Sądu Apelacyjnego

w W. z dnia 12 kwietnia 1996 roku, sygnatura akt III AUr 235/96. Tak więc, w postępowaniu przed Sądem Ubezpieczeń Społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków.

Z powyższych przyczyn sąd stwierdził, że ubezpieczony, z momentem osiągnięcia wieku 60 lat, to jest z dniem (...) roku spełniał wszystkie warunki niezbędne

do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikające z treści artykułu 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS, a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy po uwagę sąd na mocy artykułu 477(14) paragraf 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach orzeczono na mocy artykułu 98 kpc.

Przepisywanie. (...) - (...)

Zatwierdzono transkrypcję dnia 25 sierpnia 2015 r.